

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **CD Consulting, s.r.o.**, so sídlom v Českej republike, Praha, Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, IČO: 264 29 705, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporkyňi **A. Z.**, bytom K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS)**, so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 1, **o zaplatenie 377,- Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 12 C 320/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu Košiciach z 12. februára 2015 sp.zn. 11 Co 317/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporkyňi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 12 C 320/2013 domáha plnenia zo zmenky. Žalobný návrh podala podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“).

Listom z 21. októbra 2013, doručeným okresnému súdu 23. októbra 2013 Občianske združenie Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS), so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 1 oznámilo písomne súdu prvého stupňa, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Okresný súd Rožňava doručil účastníkom konania oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania s tým, aby sa k nemu vyjadrili, prípadne vzniesli námietky.

Navrhovateľka vo vyjadrení k úkonu Občianskeho združenia Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) namietala, že v danom prípade ide o európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, na ktoré sa vzťahuje nariadenie. Procesný postup súdu a strán konaní je preto upravený odlišne od vnútroštátnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku. Podľa názoru navrhovateľky je v takejto veci vedľajšie účastníctvo neprípustné. Nariadenie inštitút vedľajšieho účastníctva nepozná aplikáciu procesných pravidiel vnútroštátnych procesných noriem pripúšťa len celkom výnimočne – iba vtedy, ak explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte.

Odporkyňa sa k výzve súdu k vstupu vedľajšieho účastníka do konania nevyjadrila.

Okresný súd Rožňava uznesením z 9. januára 2014 č.k. 12 C 320/2013-47 pripustil vstup Občianskeho združenia Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS), so sídlom v Košiciach, Čajakova č. 1, IČO : 42 244 552 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. V odôvodnení uviedol, že boli splnené všetky podmienky na to, aby v konaní podľa § 93 O.s.p. mohol v konaní vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva sa súd zaoberá iba vtedy, ak niektorý účastník namieta neprípustnosť takéhoto vstupu. Odporkyňa nenamietala prípustnosť vstupu, preto konštatoval, že nemala námietky, aby na jej strane vystupoval. Námietky navrhovateľky považoval za nedôvodné, nakoľko aj v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu môže vystupovať vedľajší účastník, nakoľko Nariadenie č. 861/2007 vedľajšieho účastníka nevylučuje.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. februára 2015 sp.zn. 11 Co 317/2014 napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa v tom, že Nariadenie neupravuje možnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, preto je otázku potrebné riešiť z pohľadu vnútroštátneho práva.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, uviedla, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) procesným postupom súdov, ktoré nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Pripustili vstup občianskeho združenia do konania ako vedľajšieho účastníka, aj keď sa to prieči Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu nepripúšťa vedľajšie účastníctvo. Právna regulácia označeného nariadenia obsiahnutá v článku 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku len výnimočne a to vtedy, ak sa explicitne ustanovuje, že sa postupuje s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Poukázala tiež na to, že pre vstup vedľajšieho účastníka do konania je súd povinný zabezpečiť vyjadrenie účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpil, ako aj na nesúlad § 93 ods. 2 s Ústavou Slovenskej republiky. Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 353/2014 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon č. 93/1963 Zb. pre oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania doručené súdu po 1. januári 2015 je v zmysle § 93 ods. 3 O.s.p. vedľajší účastník spolu s oznámením o vstupe do konania predložiť aj súhlas osoby, popri ktorej do konania vstupuje. Ak by aj odporkyňa dala súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, predmetom súdneho konania nie je konanie, v ktorom by na jednej strane vystupoval spotrebiteľ a preto nie je možné pripustiť vstup vedľajšieho účastníka – právnickú osobu, ktorá bola založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Odporkyňa ani občianske združenie sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p. - poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam. Toto právo sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Občiansky súdny poriadok upravuje dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno podať len proti rozhodnutiam výslovne uvedeným v zákone (§ 238 O.s.p., ak ide o rozsudok odvolacieho súdu a § 239 O.s.p., ak ide o uznesenie odvolacieho súdu], alebo len v prípade výskytu zákonom osobitne vymenovaných procesných väd (§ 237 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadla navrhovateľka dovolaním, nemá znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Jeho prípustnosť preto z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Dovolanie navrhovateľky by v okolnostiach daného prípadu mohlo byť procesne prípustné len, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 237 O.s.p. O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak v konaní došlo k niektorej z väd vymenovaných v § 237 O.s. p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Treba ale zdôrazniť, že pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania navrhovateľky preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti postupu prvostupňového a odvolacieho súdu sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či navrhovateľke bola odňatá možnosť pred súdom konať.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva - v zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv – vid' napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok neumožňuje stotožniť závažnú procesnú vadu konania uvedenú v § 237 písm. f/ O.s.p. so súdnym rozhodnutím, ani s jeho odôvodnením. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom pod R 125/1999 uviedol, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nemožno extenzívne vykladať v súvislosti s postupom súdu vtedy, ak ide o faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Pod postupom súdu možno totiž rozumieť len jeho faktickú (ne)činnosť, teda procedúru prejednávania veci (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 90/2012, 91/2012), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a ktorá má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka konania a zmarenie možnosti jeho aktívnej účasti na konaní. „Za odňatie možnosti konať pred súdom nemožno považovať rozhodnutie, ako výsledok vecnej rozhodovacej činnosti súdu ...“ (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp.zn. 5 Cdo 201/2011). Postupom súdu sa môže rozumieť iba samotný priebeh konania, spôsob vedenia konania či procesu, jednotlivé procesné úkony súdu, jeho faktická činnosť alebo nečinnosť, nie však výsledný rozhodovací akt súdu vo veci samej (meritórny produkt konania), úlohou ktorého je vyhodnotiť konanie a podať záväzný názor súdu na prejednávanú vec.

Navrhovateľka odňatie možnosti pred súdom konať vyvodzuje z toho, že sudy nepostupovali podľa nariadenia, ale podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a pripustili vstup Občianskeho združenia Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) do konania ako vedľajšieho účastníka, i keď sa to prieči nariadeniu, nebol daný súhlas účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka, na ktorého strane má vystupovať, ako aj, že v danom predmete sporu nejde o spotrebiteľský spor.

Dovolacia námietka navrhovateľky, že sudy vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane odporkyne neposudzovali správne, lebo pri skúmaní podmienok vstupu občianskeho združenia nesprávne aplikovali ustanovenie § 93 ods. 1 a 2 O.s.p. v situácii, v ktorej tieto podmienky mali skúmať podľa ustanovení nariadenia (ktoré navyše nesprávne interpretovali), sa z rozhodujúceho – obsahového – hľadiska týka správnosti právneho posúdenia, na ktorom sú založené rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu pripúšťajúce vstup občianskeho združenia do konania.

Nesprávne právne posúdenie veci, ktoré tu navrhovateľka súdom vytýka, ale nezakladá procesnú prípustnosť dovolania (vid' tiež R 54/2012). Nejde totiž o vadu konania

uvedenú v ustanovení § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol v § 239 O.s.p. uvedený ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Navrhovateľka tiež namietala, že odporkyňa nedala súhlas so vstupom občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka do konania.

K prvej námietke dovolací súd uvádza, že vedľajší účastník Občianske združenie Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) vstup do konania oznámil listom z 21. októbra 2013, doručeným okresnému súdu 23. októbra 2013. Okresný súd Rožňava doručil účastníkom konania oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane odporkyne do konania s tým, aby sa k nemu vyjadrili, prípadne vzniesli námietky. Vzhľadom na to, že oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania bolo ešte pred účinnosťou zákona č. 353/2014 Z.z. (1. januára 2015) nebolo potrebné vyžiadať súhlas odporkyne so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane.

Dovolací súd dospel k záveru, že postupom súdov v preskúmvanej veci nebola navrhovateľke odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky nie je podľa § 239 ods. 1 a 2 procesne prípustné, nepotvrdila sa existencia vady uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné procesné vady vedúce k zmätočnosti, dovolací súd odmietol dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní nemala navrhovateľka úspech a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal procesne úspešnej strane náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2016

JUDr. Mária Š r a m k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová